

riget ved en fejloverførsel. Efter Finanstilsynets praksis har pengeinstitutter ikke kunnet videregive oplysninger om identiteten på den kontoindehaver, som på grund af en fejloverførsel er blevet beriget. Ved overførsler til en forkert konto har Finanstilsynet udtalt, at videregivelse af en kontohavers identitet kan ske, hvis pengeinstituttet har forsøgt at gennemføre en frivillig tilbageførsel samt klart og tydeligt har anmodet kontohaver om samtykke til at videregive oplysninger vedrørende dennes identitet. Det er endvidere en forudsætning efter Finanstilsynets praksis, at beløbet er modtaget uberettiget og i ond tro.

Det har i praksis været et problem at administrere de gældende regler, fordi der har været tale om subjektive kriterier som for eksempel ond tro, ligesom det har været forbundet med store praktiske vanskeligheder at få et samtykke fra den der ved en fejl er blevet beriget. I nogle situationer har reglerne derfor forhindret forbrugere, der har foretaget en fejloverførsel i at forfølge deres krav. For at gøre reglerne nemmere at administrere i praksis foreslås det, at et pengeinstitut uden samtykke skal kunne videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, der har overført penge til den pågældende kunde. Herved får den pågældende mulighed for at forfølge det berettigede krav mod kunden, som følger af fejloverførslen af penge til den pågældende kundes konto. Ændringen af videregivelsesreglerne vil endvidere sikre forbrugernes tillid til elektroniske pengeoverførsler, fordi det bliver lettere at rette fejloverførsler.

Hensynet til, at den person, som taber penge ved en fejloverførsel, får mulighed for at få oplyst identiteten på den person, der muligvis er blevet beriget, vejer tungere end hensynet til at hemmeligholde identiteten på den muligvis berigede person.

Ifølge det foreslåede § 117 a, stk. 1, 1. pkt., kan et pengeinstitut videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, som har overført penge til den pågældende kunde. For at et pengeinstitut efter denne bestemmelse kan videregive navn og adresse på en kunde, er det en betingelse, at den, som har overført penge, kan dokumentere, at den pågældende har overført penge til kunden. Det er derimod ikke et krav, at der foreligger dokumentation for, at der foreligger en fejloverførsel. Begrebet »overført penge« dækker over enhver form for overførsel af penge, som medfører, at penge fra en person overføres til en anden person gennem et pengeinstitut. Bestemmelsen omfatter således enhver form for overførsler fra en konto til en anden konto for eksempel via netbank eller ved overførsler, hvor en kunde henvender sig i sin bank og anmoder om at der foretages en overførsel. Der forelig-

ger også en overførsel af penge, når en check indløses, uanset om beløbet udbetales kontant eller indsættes på en bankkonto.

I forhold til situationen, hvor en person ved en betalingstransaktion ender med at betale et lavere beløb end aftalt med betalingsmodtageren, for eksempel som følge af en fejlindtastning på en dankortterminal, har § 117 i lov om finansiel virksomhed ligeledes hidtil været til hinder for at videregive navn og adresse på den berigede person. Det samme har været tilfældet, hvor en betalingsanmodning er blevet afvist, fordi der ikke er dækning på betalerens konto. Efter Finanstilsynets praksis har pengeinstitutter ikke kunnet videregive oplysninger om identiteten på kortindehaveren, fordi et mellemværende mellem en køber og en forretning og den manglende betaling ikke har haft en sammenhæng med kundens øvrige forhold til pengeinstituttet.

Der er efter det foreslåede § 117 a, stk. 1, 2. pkt., endvidere mulighed for, at et pengeinstitut kan videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at betale for varer og tjenesteydelser hos en betalingsmodtager. Bestemmelsen gør det også muligt for et pengeinstitut at videregive oplysninger om kundens identitet, når betalingsmiddeltransaktionen afvises, fordi der ikke er dækning på kundens konto.

Hensynet til, at den forretningsdrivende får mulighed for at søge sit tab dækket, findes at burde veje tungere end hensynet til den kunde, som fejlagtigt er blevet beriget. Det skyldes dels, at der herved vil kunne bidrages til at sikre tilliden til moderne betalingsmidler, dels at det ikke har været hensigten med reglerne om videregivelse, at disse skal give beskyttelse til en person, som uretmæssigt bliver beriget som følge af for eksempel en fejlagtig indtastning på en dankortterminal.

Lovforslaget gør det muligt at videregive oplysninger om en kontohaver til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at købe varer og tjenesteydelser hos den pågældende.

For at der kan videregives oplysninger ved fejloverførsler og ved fejlagtige transaktioner med betalingsmidler skal pengeinstitutterne først give den berigede person mulighed for at føre pengene tilbage ved at varsle videregivelsen, før det kan komme på tale at videregive vedkommendes identitet. Herved får den, der uretmæssigt er blevet beriget mulighed for selv indenfor en rimelig frist, at reagere og eventuelt acceptere at pengene føres tilbage. 14 dage bør som udgangspunkt anses for at være en rimelig frist. Dermed und-